

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De q[uae]stio[n]e circu[m]cisio[n]is det[er]mi[n]ata. ca. lxxij

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

līs afficerent apostolos, et lapidaret, id ē la
pidib⁹ fugarent eos, confugerūt ad ciuitatē
līcaonie, scilicet līstram et derben. Et cū hic
dictum sit venerūt līstram, iuxta cōsequen
tiā sermonis: in sequentiā b⁹ dicit. Erat qđ
dam infirmus līstris, postis dīcendis fuit
līstre. Sed potest nomē ciuitatis multiplicē
cem habere declinationem, vt dīcatur līstra
līstre, vel līstre līstrarū, vel līstris indeclina
bile. Unde sequitur. Et erat quidam vir lī
stris, quod greco consonat vbi habet, pau
lus et barnabas morabantur in līstris. Erat
autē vir iste infirmus pedib⁹: claudus et vte
ro matris sue: et sedebat, quia nec ambulare
nec stare poterat, nec vñq⁹ ambulauerat, hic
audiuit paulū loquenter. Quem intul⁹ pau
lus et vīdens spūsancto reuelante: qđ habes
ret fidem vt salu⁹ fieret, scilicet tantā quē ad
salutem sufficeret. Vel vīdens qđ se salu
dū crederet: dīxit magna voce. In noīe do
mīni nostri iesi christi surge: et sta sup pedes
tuos rectus. Et statim exiit et ambulabat.
Turbe autē cū viderent qđ fecerat paul⁹: pu
tabant ipm et sociū suū barnabam deos eē,
et in forma humana eis apparnisse, et leuaue
rūt vocē dicentes. Hū similes facti hominī
bus descenderūt ad nos, et vocabant barna
bam iouē, qđ prior esse videbat, paulū vero
mercuriū qđ semp iuxta eorū opinionē iouem
comitabat: qđ eloquens et litterat⁹ fuisse tra
dis, et facūdā hominib⁹ pīstare videbat. Un
de mercuri⁹ quasi medi⁹ currēs inter aures
et linguis a latiniā dī, a grecisq⁹ hermes, i.
interpres dīcit. Sacerdos quoq⁹ iouis qui
erat i ciuitate voluit sacrificare barnabę et io
ni, afferens tauros ad imolandū et coronas.
Vel ad ornandā faciem templi iuxta ritum
gentilium, vel vt capitib⁹ eorum imponeret
ad ornatū, aut pro aliqua alta causa vel re
ligione nobis ignota. Ut autē audierūt pau
lus et barnabas, qđ diuinos honores vellēt
eis exhibere, sciderunt vestimenta sua quod
semper faciebant iudei auditā blasphemia i
deum, et prohibuerunt sibi talia exhiberi, di
centes se esse hominēs mortales, qui potius
venerant vt eos reuocaret ab idolatria, et vī
sedauerunt turbas ne sibi imolarent.

De persecuzione quam passi
sunt,

Capl'm. LXXXVII.

Emorātibus an

tem eis et docentib⁹ in līstra sup
uenerūt ab iconio et antiochia
iudei, et octatis turbis in pīsecutionē paulli
lapidabat eū, et elecerūt eum qualis vīle cada
uer, estimantes eū esse mortuū. De qua lapī
datione ad corinthios loquens ait. Semel
lapidatus sum, postea discipuli eius circum
dederunt illū assīstentes eī, et respirauit, et
scientibus iudeis reportauerunt eū in ciuita
tem et cōualuit. Et postera die pīfectus est cū
barnaba in derben, et pīdicauit ibi sicut fecer
at in līstra. Postea redierūt per easdem ciui
tates per quas illo venerant pīfirmantes fra
tres in fide, et cōstituentēs in magnis ciuita
tibus presbyteros, id est, episcopos, qđ cōtē
pore eodem nomine censebant episcopū et pī
sbyteri. Et proinde pīstītuebant pī se epīos, qđ
erant migratū et incertūt̄, ad eos cōtentam
plūs reuersuri. Et cū redeentes transīt lī
stram et iconū, venerunt ad antiochiam pī
die. Et transītēs pīstīdām venerunt in pam
philiam regionē in qua est civitas pergen, i
qua locuti verbū dei descendēt in italiā cō
uitat ē, et inde nauigauerunt antiochiam vnde
pīus exierant: segregati a spiritu sancto ad pī
dicationē euangeli.

De questōne circuncisionis deter
minata. Capl'm. LXXXVIII.

Wnq⁹ veniſſent

antiochiam et gregassēr fideles an
tiochenos reuelauerūt eis qđnta se
cerat deus pī eos in gentib⁹, et morati sunt ib
nō modico tpe cū discipulis. Et dī ibi mo
facerēt descendēt quidā dī iudea christiani
ad huc tñi iudeizantes, et fuerūt dī secta pha
riseorum. Facta est ergo nō minima scītū
inter eos et paulum et barnabā, quia predica
bant fidē ab absq⁹ legalib⁹ ad salutē non suffice
re. Et consentiebant eis multi veteri pīstū
dīne imbūti. Et statuerūt vt pī hac lite dī
mēda ascenderent in iherusalem ad maiores
apostolos, scilicet ad petrum et iacobum epī
scopū bīerosolymoz. Et ascendit paulus cū
barnaba assūpto et rīso, sicut ipse refert in epis
tola ad galatas. Et qui descendērāt de iudea,
ascenderunt cōtra eos quidam scītī
heresi phariseorum ad fidēm comersi. Qui
cum veniſſent bīerosolymā et essent in pīce

Actuum apostolorum

ta apostolorum petri et iacobi et seniorum: sur
reverunt contra paulum et barnabam dicentes,
Oportet circuncidere fideles: et facere legem moy
si. Et auditavtiusque partis sententia puen
erit apostoli et seniores ut dñi dicarēt super hoc. et
post multā disceptationē inquisitōe factā
inter apóstolos et seniores surgens petrus ratio
nabiliter ostendit nō esse imponendū fideli
bus iugum legis. qd ipse consilio dei bapti
zauerat cornelium, et gentibus predicatorat ybz
euangelij, et deus predicationem eius firma
uerat fide mundans corda eorum. et anteqz
baptizare vīsiblē mittēs super eos spī
ritus sanctū, nec indicens eis obseruantiam
legalium. Quid ligis inquit nūc tentatis im
ponere iugum sup ceteros discipulos, qd
neqz nos neqz p̄es nostri portare potuim⁹.
Et statim ceperunt paulus et barnabas nar
rare quanta signa et prodigia deus fecerat in
genibus per eos. Et tacebat multitudo au
diens eos.

De sermone iacobi fratris do
mini,

Capl. LXXXIX.

Facto silentio

e locutus est iacob⁹ adherēs ver
bo petri. Viri inquit fratres au
dite me. Simon narrauit quēadmodū de
prīmū vīsitarū gentes vocans eas ad fidē
et testimonia prophetarum. Et inductis te
stimonīis diuersorum prophetarum: auctorit
ate pontificali protulit diffinituam senten
tiā dīces. Propter quod ego iudico nō in
quietari eos qui ex gentibus conuertunt ad
deum sed consulo ut dirigamus ad eos epī
stolam ut abstineant se ab idolatria et fornic
atione et suffocato et sanguine. Idolatria siq
dem ex gentibus maxime pullulauerat. forni
catione quasi naturale quoddam et nullius rea
tus reputabatur inter gentes. Ideo speciali
ter decreuerunt apostoli phibēti ista gentibus.
Erant etiam pronti ad effundendum sanguī
num. Consueuerunt etiam bibere sanguinē
imolatum dñi suis. Ideo specialiter prohibi
biti sunt a sanguine effundendo et bibendo.
Quare autem ad litterā phibuerint eis antis
mal suffocatum. nō est sat spicium. Et plaz
uit hoc consilium iacobi apostolis et seniori
bus. Et cōmuni cōsensu elegerunt viros. q
quos mitterent epīlam cū paulo, et barnaba

vidam scilicet et silam, et p̄missa est salutatio
in hunc modū.

De epīsta missa conuersis ex genti
bus.

Capl. LXXX.

Apostoli et seni

a ores fratres fratrib⁹ ex gentib⁹ cō
uersis salutē. Fuit autē post saluta
tionē hic textus epīle. Cluditū est qd qdāz de
scendentes a iudea turbauerūt vos euertens
tes animas vestras. volētes vestris impone
re cervicib⁹ iugū legis. Ideo de cōmuni cō
sensu decreuimus eligere viros et mittere ad
vos cū carissimis viris nostris paulo et bar
naba. Utsum est em̄ spiritus sanctor⁹ nob⁹. vlt
ra nihil vob⁹ imponere oneris. qd ut abstine
atis ab imolatis simulacris a sanguine et suf
focato et fornicatione; a quib⁹ abstinentes be
ne agetis. Valete.

Quonodo consolati sunt conuersos /
ex gentibus.

Capl. LXXXI.

Escenderūt igitur

d tur paul⁹ et barnabas i antiochi
am et duo illi missi sunt cū eis. Cū
qz decessissent gregata multitudine tradidit
eis epīlam. Et audita solatōe d̄ ingo legi nō
imponēdo sibi. gauii sunt fratres d̄ gentib⁹.
Judas autē et silas cū cōntyphete solati sunt
eos, et multū fortauerūt in fide. Nō est autē
hoc p̄tereundū, quia de p̄fato ascensiū suo in
hierusalem, p̄ dirimēda līcē pretarata scribit
apostolus ad galatas in hunc modū. Dein
de post annos, viii, a p̄uerione mea ascendi
hierosolymā, cū barnaba assumpto et tito: et
contuli cū eis euangeliū quod predico in genti
bus. Ex quo annoz numero colligit, qd eo
dem anno quo paulus ascēdit hierosolymā
scz, viii, a p̄uerione sua, petrus ascendit rho
mam, et eodez anno sedit in cathedra epīco
palli, in qua sedit, xv, annis. Quatuordecim
yo. et xxv, xxxit, reddit. Vicesimo autē quin
to anno a p̄motō beati petri in sedē rhoma
nam, scz ultimo anno neronis, passi sunt pes
trus et paulus. et sic, xxxit, anno a p̄uerione
pauli. Unde colligit paulū ad fidem cōuer
sum eodem anno quo dominus passus est.
cum constet petrum et paulum, xxxvii, ana
no a passione domini, qui fuit ultimus ne
cessarius.